

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1854-07-15)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1854-07-15)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 196. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000038.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min kjære Ludvig!

Jeg endte mit sidste Brev med at skrive, at Du snart fik Brev igjen, og dog er der gaaet flere Dage, hvori Du intet har faaet. Sagen er, at jeg ikke har Tid at skrive. Dette synes Dig vel utroligt, men jeg skal nu beskrive Dig mit Dagværk. Doctor Heidler var hos mig for flere Dage siden og undersøgte mine Sider og Mave. Han fandt da, at der var en Haardhed i Maven til højre, den samme som Dahlerup tidt har bemærket. Denne Omstændighed, sagde han, gjorde, at jeg ikke strax turde begynde paa Slambade, men maatte først drikke af Kreuzquelle, hvilket Vand jeg rigtignok synes gjør mig godt, og bade i Marienquelle i en otte Dage; var Haardheden da i Aftagende, kunde jeg faae Lov at bruge Slambade, tillige med Slam-Omslag paa Maven. Jeg staaer nu op Kl. 4½ om Morgenen, drikker af det omtalte Vand, skal da blive ved at gaae til Kl. 8. Derpaa drikker jeg min Morgen-Caffe, som smager fortræffelig. Kl. 9 bader jeg i Marienquelle i den Bygning, som findes paa dette Billede is. 197 Baggrunden deraf. Disse Bade er fortræffelige og have allerede gjort som mig synes en stor Virkning paa mig. Naar jeg da kommer hjem omtrent 10½, skal jeg efter hans Forskrift hvile paa Sophaen en Timestid. Kl. 12 klæder jeg mig paa, og Kl. 1 spiser jeg til Middag ved Table d'hôte; naar jeg kommer hjem fra Middagsbordet, har jeg en to à tre Timer i Fred, men har man Ture for at see Omegnen, er de ogsaa optagne. Kl. 5½ skal jeg atter drikke et Par Glas, Kl. 7½ skal jeg være hjemme, drikker da Sukkerlade, og 9 hver Aften ligger jeg i min Seng. Og saaledes den ene Dag som den anden, saa Du seer, jeg har grumme travlt. Jeg gaaer hver Morgen en Vei, som jeg er grumme indtaget i, og paa denne har jeg i Dag plukket indlagte Blomster. Den Firekløver som findes derimellem, søgte jeg om, idet jeg sagde: Maae jeg bede om en Firekløver, ikke til mig, men til Johan Ludvig, og see! jeg fandt denne store friske Firekløver til Dig, som vist vil bringe Dig Lykke. Jeg har alt brugt fire Mariebade; naar jeg har brugt fire til, haaber jeg at faae Slambade. Det værste er, at jeg nok kan indsee, at fire Uger knapt vil forslaa til Opholdet her, eftersom Heidler gaaer saa langsomt og forsigtig tilværks med mig. Men jeg maae jo finde mig deri, saa haardt det end er. Phister, Etatsraad Dahl og vi have gjort et Par henrivende Udfarter heromkring i Egnen, og hvis Du forleden Dag saa en lille mørk Plet oppe imellem Skyerne, da var det mig. Naar Du betænker, at Marienbad skal ligge 14 hundrede Fod over Havfladen, og vi den Dag stod paa Toppen af et Bjerg som var 6 hundrede Fod over Marienbad, saa veed jeg ikke hvad Du synes.

Jeg har læst Paludan-Møllers Kalanus, og tilstaaer, at uagtet det meget skønne der findes deri, forekommer det hele mig at være temmeligt blegt og mat. 1) Siig til Martensen, at jeg ogsaa har læst de tre Taler ved Bispevielsen, og bliver ved, at Brammers Tale er smuk, uagtet, navnlig, og yndigts. 198ere to Udtryk, der støder mig deri. 1) Hans egen har jeg læst med megen Glæde. Deri er Stiil, den Stiil, som kun findes hos Mynster og ham, saa der er al Udsigt til, at han kan fortsætte den Traad, som Parcens Sax forhindrede Mynster fra selv at fortsætte. Hvad skylder jeg dog ikke disse to Mænd; kun Gud og jeg selv veed, hvor stor min Gjæld er til dem. Jeg vilde gjerne skrive et Par Ord til Suhr, men jeg synes ikke, jeg kan komme ud af det. Hils ham imidlertid og siig ham, at jeg har det i Sinde. Sang det ikke for Dine Øren i Gaar? Phister, som kan En Sjæl efter Døden udenad, reciterede det ene Stykke efter det andet for os, og derved kom Talen i det hele taget paa Din litterære Virksomhed, og han og Dahl var uudtømmelig i at rose Din Virksomhed, og i at beklage, at Du nu intet skrev mere. 2) Hvor var jeg glad og stolt og rørt over at høre Dig saaledes omtales. Har Du nogensinde været skilt fra en kjær Person og hørt andre bekræfte de Tanker, Du selv har, da veed Du, hvad man føler derved. Her blev jeg afbrudt.

I dette Øieblik modtog jeg Dit Brev fra 10. Juli. Inden jeg modtog Dine Formaninger havde jeg selv i Stilhed fortrudt mine Klager, og besluttet ikke mere at fylde mine Breve til Dig dermed. Mit Ophold her, som Du kalder den kjedelige Deel af Reisen, er for mig den muntre Deel. Denne Ro og Stilhed her gjør mig godt. Jeg er ligesom Du kommet mig noget efter mit første Savn, Forskjellen imellem os er kun denne, at jeg brugte længere Tid dertil end Du. Saalænge Reisen gik ud paa kun at more sig, var der en altfor stor Kontrast mellem mit Sind og denne Morskab, nu da det ikke er Pligt at more sig, gaaer det bedre dermed. Og for strax at vise Dig min Lydighed vil jeg i Aften tage paa Bal, som jeg først ikke havde i Sinde og jeg skal gjøre mig al Umage for at more mig saa godt som muligt. Da her ikke mere er Plads paa Papiret, besvarer jeg Dit Brev en anden Gang, idet jeg kun nu foreløbig takker Dig for det langes. 199Brev. Hils Marie og tak hende for den Godhed at sætte Blomster for mit Billede, men kast dem i Tide bort, thi visne Blomster er værre end ingen Blomster. Saasart jeg kan, skriver jeg Dig atter til, indtil da beder jeg Dig ikke at lade Din Livs-Philosophi gaae saa vidt, at Du reent glemmer

Din
Hanne.